

1. UVODNI ČLANEK

Ljudje venomer govorimo o tem kako zelo se nam mudi, kako zelo malo imamo časa. Včasih nimamo niti toliko časa, da bi nekomu odgovorili na njegovo povabilo oz. sporočilo. Ko sem bil prejšnji teden v Mariboru sem bil prepričan, da bom zadnji dan bivanja v Mariboru (od 11.00 pa vse tja do 14.00 ure) preživel v družbi prijateljev in prijateljic iz Maribora ob kavici in prijetnem klepetu.

Že zgodaj zjutraj sem trem svojim prijateljem in prijateljicam s Štajerskega konca poslal SMS, če bi se dobili oz. če imajo čas za kavico in klepet. Čez pol ure sem žalostno ugotovil, da nihče ni imel niti toliko časa, da bi napisal SMS sporočilo in mi na kratko odgovoril: »Žal mi je Roy, a danes sem preveč zaseden(a). Se vidiva drugič.« V času hitenja in naglice smo že čisto pozabili na osnoven bonton, da če nas nekdo nekam povabi, da je razumljivo, da se na njegovo povabilo odzovemo ali pa se opravičimo.

Ko govorim enkrat z enim, enkrat z drugim človekom mi le-ta venomer ponavlja kako zelo je zaseden, kako zelo malo časa ima. Vse bolj in bolj se predajamo temu, da ura kroji naš dan in ne pa, da bi si mi sami na podlagi svojih občutkov krojili dan. V današnjem svetu naglice in hitenja smo se že čisto pozabili ustaviti in prisluhniti svojemu srcu. Kaj sploh želimo sedaj storiti? Delamo tako, kot želijo drugi. Naredimo to, kar želijo drugi. Živimo tako, kot želijo drugi. Vendar pa smo ob vsem tem povsem pozabili nase, na svoje želje. Kaj pravzaprav želimo? Kaj hočemo doseči? Kam hočemo iti?

Spet drugič, pa na jutri venomer odlagamo kar bi lahko storili že danes in potem se sprašujemo, kako to, da nimamo jutri časa. Jutri bomo poklicali svojo najdražjo ali najdražjega. Jutri bomo naredili delo, ki nam ga je šef naročil. Jutri bomo napisali članek, za katerega nas urednik prosi že celo večnost. Jutri se bomo začeli ukvarjati s športom. Jutri bomo začeli varčevati. Jutri bomo začeli živeti bolj zdravo in bomo prenehali kaditi. Jutri ... A velikokrat naše želje ostanejo le še prazen – nekoč, kajti ta jutri, ki si ga tako želimo nikoli ne pride.

Toda, kdo ima zagotovilo, da bo res še en jutri? Neka zelo dobra prilika o modernem življenju govori ravno o tem, da imamo zase čas in da si ga moramo vzeti.

Živali so se zbrale na zborovanju in se začele pritoževati, da jim ljudje vedno kaj jemljejo.

»Meni jemljejo mleko,« je rekla krava.

»Meni jemljejo jajca,« je rekla kokoš.

»Moje meso jemljejo za slanino,« je rekla svinja.

»Mene lovijo zaradi mojega olja,« je rekel kit.

In tako naprej ...

Na koncu se je oglasil polž. »Jaz pa imam nekaj, kar bi ljudje imeli raje kot vse drugo. Nekaj, kar bi mi gotovo vzeli, če bi le mogli. Imam ČAS.«

Z vami je ravno tako. Na voljo imate ves čas, kar ga je na svetu, če bi si ga le hoteli vzeti. Kaj vas zadržuje?

Avtor članka: **Roy Goreya**

2. MEDOSEBNI ODNOSI in LJUBEZEN

PRIJATELJSTVO IN LJUBEZEN

V največjih krizah, ko nam gre vse narobe npr. ko težko zbolimo ali pa če izgubimo svoje najdražje so nam prijatelji v veliko pomoč in oporo. Še več – takrat spoznamo, kdo je naš pravi in iskreni prijatelj. Pravi prijatelji so vedno z nami in nas nikoli ne zapustijo. Če stokamo, da nam gre vse narobe, če tarnamo, da ni pravice na svetu takrat nam pravi prijatelj prisluhne, da se izkašljamo in ko se izkašljamo se skupaj nasmejemo.

Prijatelji so tisti, ki nas sprejmejo takšne kakršne smo – z vsemi plusi in minusi, z vsemi navadami in razvadami. Ob prijateljih se počutimo odlično, saj vemo, da jim lahko zaupamo in v njihovi družbi se sproščeno in prijetno zabavamo. Pred prijatelji se nam ni potrebno pretvarjati, saj dobro vedo kakšni smo in prav neverjetno je, kaj nam pravi prijatelj odpusti.

Neki bolnik z AIDS-om je dejal: »Če imam prijatelja mi ni do zlata in dragih daril, samo da sedi ob meni in me drži za roko.« In ta stavek še kako povzema bistvo pravega prijateljstva. Pri pravem prijateljstvu gre za brezpogojno ljubezen, medtem ko lažni prijatelji govorijo približno takole: »Če si moj prijatelj, boš storil to in to.« In tako pogojujejo prijateljstvo z določenimi dejanji.

Ko je bil moj oče pred nekaj leti zelo bolan na pljučih smo v naši družini ugotovili kdo so naši pravi prijatelji, kajti takrat so se nekateri »prijatelji« kar izogibali naše hiše, pa tudi število obiskov pri nas doma je izredno upadlo. Nekateri so se izgovarjali, da nimajo časa, drugi da nočejo motiti in biti v nadlego, tretji pa so našli še kakšne druge »razloge« in izgovore.

Včasih pa ljudje besedo prijatelj oz. prijateljstvo tudi zlorablajo. Čisto preprost primer ... Zadnjič je bil en moj prijatelj na zmenku z neko simpatično gospodično. Skoraj dve uri sta se o marsičem pogovarjala in priznal ji je, da mu je zelo všeč in da bi jo želel še bolje spoznati.

Toda čez nekaj trenutkov je doživel hladno prho: »Žal mi je, res si čudovit fant, a kaj več kot prijatelja ne bova.« Sicer vse lepo in prav (naj živi prijateljstvo, saj je to nekaj izrednega), a res bi bilo zanimivo izvedeti kolikokrat punce (fantje) v taki situaciji, kot sem jo zgoraj omenil mislijo resno. Si res želijo prijateljstva s to osebo, ali pa je to le malo olepšano rečeno: »Žal mi je, a nisi mi všeč (ne privlačiš me; nisem zaljubljen(a) vate), in kaj več ne bi rad(a) imel(a) s tabo.«

Lepo je, če se med moškim in žensko, ki sta sicer dobra prijatelja razvijejo ljubezenska oz. spolna čustva, zna pa biti to hud problem, če čustva in privlačnost nista prisotna na obeh straneh. Recimo prijatelj se zaljubi v svojo najboljšo prijateljico, ona pa ni zaljubljena vanj. Kako bo potem to prijateljstvo preživelo, pa je odvisno od tega kako zelo močno je in če sta oba (moški in ženska) pripravljena ohraniti prijateljstvo. Zgodb, ko se je zaradi priznanja ljubezenskih čustev pretrgalo dolgo in iskreno prijateljstvo sem slišal že izredno veliko.

Toda, če se zaljubiš v svojega najboljšega prijatelja ali prijateljico, zakaj bi mu (ji) tajil čustva? Morda on ali ona čuti ravno enako, pa ne upa priznati, ker se boji da bi tako izgubil(a) svojega najboljšega prijatelja oz. prijateljico. Najboljše, najbolj uspešne in najbolj trdne zveze med moškim in žensko, so velikokrat zrasle iz prijateljstva, ki se je začelo že v mladosti. Zna se zgoditi, da je partner, ki je pravi za nas ravno naš najboljši prijatelj ali prijateljica, pa se tega sploh ne zavedamo. Sicer pa podarjena ljubezen, je pridobljena ljubezen.

Nekje sem zasledil tole lepo misel, ki izjemno lepo povzema bistvo prijateljstva:

»Prijateljstvo ima različne namene, kamorkoli se obrneš, vedno te spremlja. Nobena ovira ga ne more preprečiti. Zanj ni nikoli nepravlega trenutka, nikoli ni napoti. Prijateljstvo potrebujemo venomer, tako kot ogenj in vodo.«

Avtor članka: **Roy Goreya**

3. USPEŠNA PRODAJA

PRAVILNA UPORABA E-POŠTE

Pred nekaj dnevi sem pošiljal e-pošto na različne naslove, saj sem se zanimal za možnosti poslovnega sodelovanja. E-poštne naslove, sem našel na spletnih straneh posameznih podjetij. Saj tudi vi najbrž poznate tisti običajni e-poštni naslov, ki je velikokrat na spletnih straneh in se glasi: info@podjetje.com ali kaj podobnega.

Moje izkušnje pri pošiljanju na posamezne info e-poštne naslove so izredno različne. Od takih, ki so mi takoj prijazno in vljudno odgovorili, da jih sodelovanje bodisi zanima, bodisi jih ne zanima. Seveda pa so se našli tudi taki, ki sploh niso odgovorili na e-mail. Že čisto preprosti stavek npr. »Hvala za vaše zanimanje, vendar nas v tem trenutku ne zanima takšna oblika sodelovanja, kot ste jo vi predlagali.« bi rešil marsikatero zagato in jezo, saj tako veš kako je s podjetjem, ali jih zanima sodelovanje ali ne. Spet pri drugih podjetjih sem dobil odgovor z veliko zamudo in sem moral čakati na odgovor tudi po teden dni ali več. Včasih celo mesec dni, tako da sem skorajda že pozabil, kaj sem napisal v e-mailu in za kaj je šlo.

Ali vi znate pravilno uporabljati e-pošto? Sam izredno veliko opažam, da večina ljudi, ki pošilja e-pošto sploh ne zna pravilno napisati naslove oz. jih vpisujejo v napačna polja. Zato bomo v nadaljevanju nekaj povedali o tem. Kot prvo, preden pošljete e-mail dvakrat dobro pogledajte, če ste v polje »Za:« napisali pravega naslovnika. Niso redki primeri, ko tudi sam dobim pošto, ki mi sploh ni namenjena. Kaj hitro lahko komu nepoklicanemu izdate poslovno skrivnost, če dobro ne pogledate komu pošiljate.

Naslednja stvar, ki jo je izredno dobro vedeti je, da če pošiljate isto e-pošto na različne naslove in ne želite razkriti komu vse pošiljate obvezno uporabite polje »Skp:«. Na ta način, boste ohranili anonimnost različnih poštnih naslovov in se tudi izognili morebitni zlorabi e-naslovov, kajti marsikdo pobere e-poštne naslove iz takih »napačno poslanih e-mailov« in potem naslovnike zalaga z različnim reklamnim materialom.

Nekateri, ki pišejo e-maile, pa pozabijo vpisati naslov sporočila v polje »Zadeva:«. Če je v polju »Zadeva:« vpisano besedilo oz. naslov sporočila, ki povzame bistvo e-maila je veliko večja verjetnost, da bo naslovnik prebral e-mail. Pa še iz enega razloga imate večjo možnost, da bodo naslovniki res prebrali e-mail, če bo napisan naslov.

Namreč, različna pošta, ki vsebuje viruse je velikokrat tako napisana, da nima nič napisano v polju »Zadeva:« in tisti, ki vedo, da je v taki pošti lahko virus, to preprosto zbršejo še preden utegnejo prebrati. Kar pa se tiče virusov, pa upoštevajte eno preprosto pravilo. Nikoli ne odpirajte e-pošte, ki vsebuje priponko z dvojno končnico npr. .jpg.vbs ali kaj podobnega, saj je to v 99,9 % virus.

Ko pa uporabljate e-pošto, pa vam polagam na srce še nekaj. Če se le da ne posredujte naprej verižnih pisem, ki imajo dvomljivo vsebino, saj se boste tako izognili jezi naslovnikov, ki so že tako ali tako bombardirani z e-pošto. Pred več kot letom dni sem (prvič in zadnjič) posredoval naprej verižno pismo, ki je govorilo o virusu, ki to sploh ni bil. Pismo sem dobil od prijatelja in sem 100 % verjel v verodostojnost, vendar se je kasneje izkazalo, da je sporočilo o virusu, ki naj bi bil na računalniku lažno (nekateri so zaradi mojega sporočila res šli brisati z računalnika tiste datoteke, ki so pravzaprav bile sestavni del Windowsov).

Verižna pisma so velika nadloga za vsakogar, ki mu je mar za svoj čas. Zato jih nikoli, res nikoli posredujte naprej, kajti pravo mesto zanje je koš. Tudi obvestila o različnih virusih (kot sem že prej omenil) so navadno prikrita verižna pisma ali prevare, zato jih pobrišite, če ne veste, da prihajajo iz zanesljivega vira. Več o virusih si lahko preberete na spletni strani <http://www.kabi.si/si21/f-prot/>. Predvsem pa si nabavite dober antivirusni program, ki vas bo zavaroval pred nadležnimi virusi. Veliko sreče in zadovoljstva pri pošiljanju e-pošte!

Avtor članka: **Roy Goreya**

4. NASVETI ZA ZDRAVJE

ZDRAVA MISEL – POT DO ZDRAVJA

Bolezni so velikokrat posledica negativnih misli. Kaj to pomeni? Če proizvajamo negativno energijo, se le-ta nakopiči in izbruhne kot bolezen. Strokovnjaki pravijo, da je več kot 90 % bolezni sodobnega časa psihosomatskega vzroka in da izvirajo iz človekovih misli. Torej če verjamete ali ne – ljudje sami sebe uničujemo in zastrupljamo s svojimi bolnimi mislimi, potem pa obupani gremo k zdravniku, da nam predpiše zdravila. Toda vzroki za bolezen, so skriti nekje drugje - globoko v naši podzavesti. Nečesa nas je strah, pa še sami ne vemo točno česa in tako zaradi misli o bolezni zbolimo.

Če mi vseeno ne verjamete, da misel lahko povzroči bolezen, pa boste morda drugače razmišljali, ko boste prebrali naslednji primer. Pri neki moji kolegici je v službi prišlo do nesporazuma in je tako izpadlo, kot da nekaj ne zna, čeprav zna. Seveda se je potem hotela braniti in reči nazaj šefici, da jo je zelo prizadela. Toda na žalost ni zbrala dovolj poguma in čez dva dni jo je začelo boleti grlo, kajti v sebi je nosila potlačeno jezo, ker ni povedala to kar misli.

Naslednji primer, pa je še nekoliko bolj drastičen. Neki ženski so morali zaradi raka odrezati nogo. Nekega dne je zdravniku povedala, da si je, preden je zbolela za rakom, želela, da bi se ji zgodilo nekaj, zaradi česar bi se lahko izognila vsakodnevnim domačim obveznostim. Ta zadnji primer nam kaže, kako zelo zna biti človek do svojega telesa napadalen, odklonilen in ga celo zaničuje.

Nedvomno tudi vi poznate koga, ki neumorno prenapenja in kaznuje svoje telo. Če torej hočemo uravnavati delovanje svojega telesa in ga tudi zdraviti, kadar bo potrebno, ga moramo najprej sprejeti. Naše zavračanje telesa se kaže med drugim tudi v zaimku, ki ga ponavadi uporabljamo, saj o njem govorimo v tretji osebi.

Marsikdo pa tudi odrašča v prepričanju, da je človek z boleznijo kaznovan za to, ker ne uboga svojih staršev. Spet drugič pa starši le redkokdaj učijo otroke veselja nad lastnim telesom in zato se otrok ne zna z užitkom prepustiti prijetnim telesnim občutjem, ali pa celo ne mara, da se ga drugi dotikajo in se tudi sam noče dotikati njih.

A kar je še hujše, starši s svojimi neumestnimi pripombami o telesu svojih otrok storijo nepopravljivo škodo na otrokovi psihi. Kaj se zgodi z deklico, ki jo oče zasmehuje zaradi premajhnih prsi? Zelo verjetno ji takšno zasmehovanje seže do srca in jo spremlja vse življenje, tako da se sramuje svojih majhnih prsi.

Zelo dobro je povzel bistvo današnjega članka o zdravju Wilhelm von Humboldt, ki je dejal: »Prišel bo čas, ko bo bolezen veljala za sramoto, kajti človek bo spoznal, da nastaja kot posledica delovanja zlih misli.«

Če povzamemo - človek se lahko pozdravi sam, potrebno je le spremeniti misli. Lepo pravijo, da zdravnik zdravi, narava ozdravi. In še kako res je to! Človek se lahko pozdravi sam, toda najprej je potrebno odkriti vzrok pri sebi, spremeniti način mišljenja, nato pa bolezen ravno tako skrivnostno izgine, kot je tudi prišla. Sicer gremo lahko k zdravniku, da nam predpiše zdravila, saj nam zdravila v določenih primerih pomagajo, toda bolezen se vrne nazaj, ker človek ni spremenil svojega pogleda na svet, svojih misli. Zato mislite o sebi zdrave misli in dobili boste – zdravje.

Avtor članka: **Roy Goreya**

5. JAVNO NASTOPANJE in RETORIKA

KAKO PRAVILEN NAČIN GOVORJENJA ZAGOTAVLJA USPEH?

»Trdim, da lahko povprečen govor z močjo dovršenega nastopa ustvari boljši vtis kot dovršena vsebina, ki ji manjka volje.« Kvinitilijan

Pogosto ni krivo besedilo, če ljudje ne razumejo pravilno smisla vesti, govora, predavanja ali prispevka k razpravi. Na razumljivost izgovorjene besede močno vpliva tudi način govorjenja, torej osebna barva glasu, melodija stavka, lega glasu, poudarki, hitrost govorjenja in ne nazadnje tudi izgovorjava.

Besede in način govorjenja skupaj so sicer le 45 % sporočila, ki ga dojemajo poslušalci, vendar so nepogrešljivo jedro vsakega javnega nastopa. Govorica zmora mnogo več kot pisno besedilo. Predvsem naj bo naravna, takšna kakršen je govornik, razodeva naj govornikova čustva - le tako je lahko prepričljiva.

• **NAPRAVIMO VTIS S SVOJIM GLASOM**

Glas je naša specifična posebnost, prav tako kot naše oči. Ljudi ne prepoznavamo samo po njihovih očeh, ampak tudi po njihovem glasu. Prav tako kot nas kdo očara s svojim pogledom, nas lahko pridobi zase s prijetnim glasom. Če govorimo pred številnim občinstvom, je še posebej pomembno, da ima naš glas dovolj resonance in da ga je mogoče slišati tudi na večjo daljavo.

• **DIHANJE MED GOVORJENJEM**

Začetnika brž izda *slabo dihanje*. Ker ga je strah odnehati sredi stavka, hiti do konca z zadnjimi atomi zraka - seveda na račun glasnosti, jasnosti, razumljivosti. Strah ga je tudi, da mu bo zmanjkalo sape, zato nikdar ne porabi zraka iz pljuč do konca, temveč nenehno plitvo vdihuje - in potem je vse bolj napihnjen, obenem pa se duši, saj so pljuča iz zdavnaj vdihnjenega zraka porabila ves kisik.

S pravilnim dihanjem med govorjenjem po eni strani zmanjšujemo razburjenje, po drugi strani pa poskrbimo za lepši in bolj zvoneč glas. Naravni ritem dihanja se ne začne z vdihavanjem, ki naj poteka podzavestno, ampak tudi z zavestnih izdihavanjem. Med govorom avtomatično izdihavamo skozi usta, toda če skozi usta tudi preveč vdihavamo, se nam grlo preveč izsuši. Zato moramo med govorjenjem pogosteje vdihavati skozi nos, da navlažimo sluznico v žrelu.

• **MELODIJA STAVKA, Poudarek, Izgovorjava**

Kaj nam pomaga lep glas, če svoj govor zdrdramo na hitro, dolgočasno in če ne znamo izkoristiti svojih glasovnih izraznih možnosti. Melodija stavka ima pomembno vlogo tudi pri razumevanju. Ali znižamo glas na koncu stavka? Ali govorimo tako, kot da naše besedilo ne bi imelo ne pik, ne vejic? Ali naš glas ostaja vedno na isti višini ali pa ob koncu stavka ostane zgoraj, tako da naši poslušalci sploh ne vedo, da smo že dokončali svoj stavek ali misel?

Zato govorimo tako, da bomo tam, kjer je v besedilu pika, glas ustrezno znižali, pri vprašanju ga bomo dvignili, pri klicaju pa bomo dali pomemben poudarek tudi s povečano jakostjo svojega glasu. S pomočjo svojega glasu poskušajmo pri pripovedovanju doseči napetost in živahnost. Tu in tam prehajajmo iz glasnega v tiho govorjenje, zato, da še dodatno povečamo napetost.

• **TEHNIKE Premorov**

Vsak odstavek, vsaka nova točka, vsaka nova misel zahteva daljši premor. Zato premišljeno in sistematično v svoj govor vključimo tudi premore. Predstavljajmo si, da hočemo vzbuditi posebno pozornost pri svojih poslušalcih in jim rečemo: "Naenkrat se odpro vrata in kdo je vstopil?" Vso napetost, ki jo vzbudi ta stavek in ves učinek našega spretno zastavljenega retoričnega vprašanja bomo pri priči zapravili, če bomo takoj, brez premora, poslušalcem postregli z odgovorom.

Neizkušeni govornikom je tišina premora neprijetna, zato jo radi prekinjajo z različnimi mašili, npr. s ponavljanjem besed: "in ... in ... in" ali "rekel bom ... rekel bom.." in podobno. Vsekakor je bolje, da namesto tega raje napravimo kratek premor, ki ga lahko izkoristimo za dihanje skozi nos. S tem se bomo sprostili, istočasno pa bomo imeli dovolj časa za premislek o najprimernejšem nadaljevanju svojega govora. Seveda pa nam bodo za premor hvaležni tudi

poslušalci, ker si bodo na ta način pridobili nekaj časa za to, da bodo razmislili o naših besedah in da bodo poiskali lastne odgovore.

• VIZUALNI PRIPOMOČKI

Sam govor ni dovolj za razumevanje in govornik ne more samo z besedami pritegniti in trajno ohraniti pozornost poslušalcev. Potreben je močan, dramatičen dodatek. Kjerkoli je mogoče, je nadvse koristno uporabljati slike, s katerimi nazorno pokažemo, kaj je dobro in kaj slabo. Diagrami so veliko bolj prepričljivi kot kopica besed, slike pa so še učinkovitejše od diagramov. Temo, ki jo obravnavamo, bomo najučinkoviteje predstavili tako, da vsak del ponazorimo s slikami, besede pa uporabimo zgolj za povezavo med ljudmi.

Diagrami in drugi grafični prikazi morajo biti dovolj veliki, da jih lahko vidijo vsi poslušalci (uporabimo projektor in prosojnice), vendar jih ni priporočljivo prepogosto uporabljati. Tudi predolgo nizanje diagramov lahko postane dolgočasno. Če jih rišemo med govorom, jih rišimo hitro in le v osnovnih potezah; poslušalcev ne zanimajo umetniške stvaritve. Uporabljajmo kratice, pišimo z velikimi črkami in čitljivo, govorimo medtem ko rišemo ali pišemo in pri tem **ne** obračajmo hrbta občinstvu.

Vizualna sredstva postajajo čedalje pomembnejši pripomočki za doseganje jasnosti in razumljivosti. Če hočemo, da nas bodo poslušalci razumeli, se pripravimo tako, da jim bomo lahko pokazali tisto, o čemer govorimo.

Avtor članka: **Roy Goreya**

6. MODRE MISLI ZA VSAK DAN

“Nihče ni popoln neuspešnež, če si upa poskusiti storiti nekaj vrednega.” Robert H. Schuller

“Preživiš od tistega, kar delaš, živiš pa od tistega, kar daš.” Neznani avtor

“Prijazne besede so lahko kratke in ni jih težko izgovoriti, toda njihov odmev je neskončen.” Mati Tereza

7. ŠALA MESEČNIKA

ARTRITIS

Na avtobusni postaji se zraven župnika vsede moški, ki je zaudarjal po alkoholu, imel umazano in zmečkano kravato, razmazano šminke okoli ust, iz raztrganega žepa pa mu je štrlela flaša vinjaka. Iz žepa potegne časopis in začne brati. Kar naenkrat rukne župnika in ga vpraša: »Kaj povzroča artritis?«

Župnik razmisli, kako bi dal pijančku lekcijo in mu odgovori: »Artritis dobijo tisti, ki preveč razuzdano živijo, se družijo z ženskami dvomljivega slovesa, se vdajajo alkoholu in nimajo sočutja do sočloveka ...«

Čez nekaj minut župnik pomisli, da je mogoče do pijančka le bil pregrob, pa mu reče: »Oprostite, da sem bil prej tako nevljuden. Kako dolgo pa že bolehatе za artritismo?«

Pa pijanček odgovori: »Ma nimam ga jaz. V časopisu sem prebral, da so ga našli pri papežu.«